

» О! не Госпожо подарокътъ ми не стана съ такова намѣреніе, каза Марія, благоизволете Госпожа Графиньо да позволите на една бѣдна млада, многожды благодѣтельствувана отъ Господаркитѣ си, да може и тя да имѣ угоди безъ да ожидава за това нѣкое възнагражденіе »

Графинята привѣтливо ся ухили на Марія и ѿ каза да имѣ принася често матичаны китки. Отъ него день Марія всѣка сутрина дохождаше въ фермата за да принося китки на младата Графиня която отъ день на день повече и повече оставаше очарователна отъ Марія, защо ежедневно научаваше ся да оцѣнява правый-атъ духъ, естественното расположеііе, тихій-атъ и веселій характеръ и достоѣпното съобрашеніе на младото момиче. Времято на матичината бѣше вѣке минало, но Амалія не престануваше да призовава Марію въ фермата, и често ѿ выражаваше желаніе го си да ѿ има при себѣ си, като ѿ даваше причинъ да проумѣи че имаше намѣреніе да ѿ прибере при себе си. Годишниятъ Имянь день на Амалію приближаваше, а Марія желаше да ѿ принесе единъ простъ и сельскій даръ, но проста една китка ѿ ся виждаше малко и обыкновенно нѣщо, защото всегда правяше сѣщото. Дохожда ѿ прочее на умѣтъ, че миналата зима отецътъ ѿ бѣше на-правиль много прекрасны и напеты панерчета, и най хубавото бѣше дариль ней; образътъ му имаше рѣдкъ стройность, на него, ся виждаше планътъ на градътъ, и работата му бѣше почти